

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Daniyel

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 597 [1836 oder 1837]

הבהא תרכזמ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9191

מזכרת אהבה

לכבוד ידיד נפשי

זה דודי ורעי, איש יקר רוח מוכתר המרעים, מעומר המדות

התורני החכם מהור"ר

יוסף הירש

גבאי דמחא לעדת ישרון פה,

ה' ישמרהו ויאשרהו בארץ.

מנחה שלוחה מאת אוחבו הנאמן
וואלף מאיר.

יָדִיד נַפְשִׁי!

צעיר אתה לימים, ואנכי זקנתי; מצערך מצער גבר, שחיוח אלך על משענתי; הלחלי ראשך כעורב שחירים, ומשלג ילבינו שערותי; ובכל זאת זה לנו המש עשרה שנה אשר יחדיו נמתיק סוד, ונחעלם באהבת רעים, כאם ביום אחד נולדנו, ימי ימך ושנותיך שנותי, כי אש אהבת הנפשות, לא בעפר יסודה, לא בארץ מקורה, רשפי מעל היא, שלהבת יה—ומה לה למספר ירחי שוא ושנות הבל? מתחת שלג השכה עוד היא מחלקתה חלהט סביב—ובל תחדל מלפעם בקרב לבנו עד יקום לדממה—נטעי הידידות שתולים על תלמי לב רגש, גזעם כל יזקן, דשנים ורעננים יהיו עד אחרית ימים, וממקור חיים יחיו עד בוא עת חליפתנו, ישלחו פארותיהם מסבלות פרימגדים עד פתחי קברותינו, ובשמייהם יזלו עלי יציעי אדמתנו. אכן ידיך, גם העת הזאת עת הפרד איש מעל אחיו בוא חבוא כל האחר—הן זקנתי באתי בימים כל ידעתי מתי יקרא אלהי ממעל—מתי באוני קול מכשר ואומר: רב לך שכח בעמק העכור, שובה למנוחתך—לך שככה עד ה בקר, כי עיף ויגע אתה—והנה ידעתי גם ידעתי, כי אתי לקבר יובל גם שמי, ואף זכרי ירד אחרי, ובימים לא כבירים נשכחתי מלב, והייתי כלא הייתי—כי מה חלקי בחיים כי ינון זכרי—ומה פועל פעלתי בימי, אשר דור אחרון בפיהם ירצו?—ואם גם עיני כל חדמע, ונפשי לא תאבל על זאת—כי מה לי לימים עלי כל יעבורון, ולעתים מני נצפנו—בסעיפי אדמתי אישן, אז ינוח לי, בל אשמע ברכת מהלל אף לא חרפת מקלל—אח אשר זרעתי בארץ נשיה אקצור בארץ החיים, וכפעל ידי יעשה לי מטוב ועד רע, ודברת בני אדם כל היטיב אף כל הרע לי עוד—אכן ה' נטע בלב כל ברואי צלמו בצלם אלהים, תשוקה עצומה להציב לו יד, זה בכה וזה בכה עודנו בחיים חיתו לזכר עולם לבל ימח שמו—והיה כצדיק אשר באמונתו יהיה, כרשע אשר יכחש ויאמר אין אלהים—גם שניהם יתאמצו להשאיר אחריהם ברכה, לבל יסוף זכרם, וזה לי ערות נאמנה כי האמונה בהשארית הנפש תשלח שרשיה בלב כל איש, ואך שפתי חכמים בעיניהם תדברנה עתק לאמר: „כשוב העפר אל העפר גם רוחי יאסף” לכם נאמן עם אל, וידעו כי הנפש כל חמות לשחת ויש תקוה לאחרייתנו—והנה גם לי לב בשר, וגם לי ינעם לדמות בנפשי, כי ככלית כשרי ושארי, רעים נאמנים זכור וזכרוני עוד, ולכן את שמך ידידי! בראש ספרי שמת, למען יהיה זה לך לזכר ברית אחים—כי הלוא ידעתי כי ספרי ה"נ"ך לא ימושו מפיד ומפי זרעך—והיה זה עת תקרא אתה או יוצאי חלציק את דברי הספר הזה, אולי גם שמי וזכרי יעלו לרצון עלי לוח זכרוניכם—אף כי, אם תשים לבך על תנחומי אל כפי דניאל, ורבים מישני עפר יקצו—והנה עיניך תחוינה המראה הנוראה הזאת בדמיוני נפשך, מוסרות המות ינחקו, ודלתי הקברית תפוצצו—מחים יקומון, ישנים יעוררו, ועיניך תשוטטנה למצוא אהוביך שארי בשרך ורעים נאמנים בלהקת המן חוגג הזה—אז ידעתי אחי ידעתי, כי אם תמונות כאלה תרחפנה על פני רוח דמיונך, גם נפשי תפקוד לשלום—ובל תשכח ידיך בכל נפש

פראג יום ב' ל"ט למ"ב"י תקצ"ז לפ"ק.

וואַלף מאיר.